

תזודת ההדייק

מתורתו ונהגותיו של כבוד האדמו"ר
רבנו יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

בא

לע"נ הצדיק הטהור

רבנו משה אהרן פינטו זיע"א
והרבנית מדלן מזל טוב זיע"א
ולהבדיל לרפואת האדמו"ר
רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

איגרת האדמו"ר

פרשת שבוע עמ"א

אור החיים הקדוש

פלא יועץ עמ"ב

כתר קדושה

עמ"ג

אמרות מהורות

נועם אלימלך עמ"ד

פרשת השבוע: בא

הפטרה: הדבר אשר
(ירמיהו מו, יג-כח)

כניסת שבת: 16:33
יציאת שבת: 17:24

צאת השבת לרבינו
תם: 17:56

להצלחת
נתנאל והנה גבאי
והילדים היקרים
להצלחת הילדים
יאשיהו יוסף יואל
ומאיר אהרון
משה חיים רפאל
שירן חנה בת לאה
בנימין

קדושת העלון ודברי התורה
יהיו לע"נ דודנו היקר
מרק מרדכי לוי ז"ל
בן שרה

לערות וארות שלהו מייל
aloharifpinto@gmail.com

"ועתה שא נא חטאתי אך הפעם והעתירו לה'

אלהיכם ויסר מעלי רק את המנות הגה'

הקב"ה לא סולח לאדם שפוגע בחבירו עד שירצה אותו

יכול לומר אני אבקש סליחה ומחילה מהקב"ה ומה שפגעתי באנשים אני לא אבקש על זה מחילה, כי הקב"ה לא ימחל ויסלח לו עד שירצה את חבירו, אין מציאות להסתדר עם הקב"ה ולא להסתדר עם אנשים אלא עד שירצה אותם ויבקש מהם סליחה.

אם כך אפשר לפרש אותו דבר גם פה, פרעה ידע שחטא לקב"ה זה בין אדם למקום, אבל מה שחטא וביזה את משה ואהרן זה בין אדם לחבירו והקב"ה לא יסלח לו על בין אדם למקום עד שיתקן את בין אדם לחבירו. לכן עומד פרעה שהיה חכם וידע איך מתנהגים ואמר קודם כל חטאתי לה' ולכם, ואני מבקש קודם שאתם תסלחו לי שיהיה בין אדם לח"בירו נקי ומתוקן ואז אבקש סליחה מהקב"ה שיס"לח לי על בין אדם למקום.

וזה יסוד גדול, הקב"ה לא סולח על בין אדם למקום עד שהאדם יתראה בין אדם לחבירו, אחרי שמת"רצה בין אדם לחבירו הקב"ה ימחל ויסלח על בין אדם למקום. ויש אנשים שחושבים שיהיו צדיקים עם הקב"ה אבל מה שפוגעים ומביזים את החברים שלהם או שמצערים אותם, על זה הם לא צריכים לעשות תשובה ועל זה הם לא צריכים לעשות כפרה, אבל צריך לדעת שהקב"ה לא יסלח ויכפר על זה.

התשובה של האדם לא עולה לשמיים עד שירצה את חבירו, כי בין אדם לחבירו זה אחד הדברים הגדולים שמעכבים את בין אדם למקום. דרך ארץ קדמה לתורה, עניינים שבין אדם לחבירו זה לפני עניינים שבין אדם לקב"ה ועד שהאדם לא ירצה את חבירו הקב"ה לא יסלח לו.

וימי השוכבים

האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

"ועתה שא נא חטאתי אך הפעם והעתירו לה'
אלהיכם ויסר מעלי רק את המנות הגה'
הקב"ה לא סולח לאדם שפוגע בחבירו עד שירצה אותו

אנחנו רואים בפרשת השבוע "וימחר פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי לה' אלהיכם ולכם. ועתה שא נא חטאתי אך הפעם והעתירו לה' אלהיכם ויסר מעלי רק את המנות הגה' רואים פה סתירה בדברים של פרעה, מצד אחד הוא אומר למשה ואהרן שהוא חטא לקב"ה ולהם, ואח"כ הוא מבקש ממשה ואהרן שיסלחו לו ושיבקשו מהקב"ה שיסלח לו ותרד המכה מעל ארץ מצרים.

צריך להקשות אם פרעה אומר שהוא חטא לקב"ה ולהם, אז מדוע הוא מבקש מהם לסלוח לו ושהם יבקשו מהקב"ה שיסלח לו ויוריד את המכה מע"ליו, הרי אם הוא מבקש כי חטא לקב"ה, שייגיד אני מבקש סליחה מהקב"ה ומכם, ולא יאמר חטאתי להשם ואני מבקש סליחה מכם ואתם תבקשו סליחה מהקב"ה, אלא חטאתי להשם ואני מבקש סליחה מהקב"ה גם לכם ואני אבקש סליחה גם מכם. אם כך מדוע הוא מבקש סליחה קודם מהם הרי הקב"ה לפני כל דבר, הרי משה ואהרן בסה"כ הם שליחים של הקב"ה, אז מדוע מבקש מהם קודם סליחה ואח"כ מהקב"ה?

אלא אפשר לפרש ולומר יסוד גדול, המשנה אומרת (יומא ח, ט) עברות שבין אדם למקום, יום הפפורים מכפר. עברות שבין אדם לחבירו, אין יום הפפורים מכפר עד שירצה את חבירו.

ונבאר את הדברים, לוחות הברית מחולקים לשני חצאים ה' דברות ראשונות בין אדם למקום לקב"ה וה' דברות שניות בין אדם לחבירו. התורה הקדושה אומרת אדם שעשה עבירה בינו לבין הקב"ה וגם עבירה בינו לבין בשר ודם, הקב"ה לא מוחל ולא סולח על העבירות שבינו לבין הקב"ה עד שקודם יבקש מחילה מחבירו.

אדם לא יכול להיות צדיק בינו לבין השם ולפגוע באנשים, אדם צריך לדעת אם הוא פוגע באנשים הקב"ה לא יסלח לו עד שירצה את חבירו, אדם לא

" אור החיים הקדוש "

כענהג כבוד האדעו"ו ללמוד
בסעודה ראשונה של שבת

" פלא יועץ "

כענהג כבוד האדעו"ו בסעודה שנייה של שבת
ערך: אבירות הלב

אור החיים הקדוש פרשת בא

התורה הקדושה בפרשת השבוע מספרץ על מכת חושך שהחשיך ה' את כול ארץ מצריים והמצריים לא ראו כלום ואילו עם ישראל כן ראו ובתורה הקדושה כתוב כך " ולכול בני ישראל היה אור במושבתם " ומדקדק רבנו הקדוש מהי הלשון ולכל בני ישראל היה מספק לומר ולבני ישראל היה אור מהי לשון ולכול וזאת לשון " קודשו דקדק לומר ולכול אחד אחד מיישראל שהיה הולך לבית המצרי היה לו אור במושבתם של המצריים "

דהיינו שלא נטעה לחשוב שבארץ גושן איפה שהיו עם ישראל היה אור ואילו בבתי המצריים תמיד היה חושך לא ולא אלא איפה שהיהודים היו נמצאים שם היה האור דהיינו כשיהודי היה בא לבית המצרי היה ליהודי אור בתוך הבית של המצרי בזמן שלמצרי היה חושך וזוהי הכוונה אור במושבתם כתוב רבנו אור החיים היה להם אור אפילו בתוך מושבתם של המצריים

כן יהי רצון שתציד נזכה לאור גדול שבת שלום

אבירות לב הוא צרך גדול לעבודת האל יתברך שמו, כי כמה דברים אדם עובר על דעת קונו מחמת רכות הלבב ומחמת רחמנות. ושוב איש יכלכל דבריו במשפט (תהלים קיג ה) על פי התורה ולא יסור מן הדבר אשר צותה תורה ואשר צוו רבותינו זכרונם לברכה ימינו ושמאל (דברים יז יא), שהרי אדם רואה בחברו דבר שאינו הגון ומי תוך שחם על כבודו וכדומה ישים יד לפה, וכן לפעמים חושש על הפסד הנאתו ומחניף, על זאת וכזאת ידו כל הדוים: וכן ידוע מה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (משלי יב י) רחמי רשעים אכזרי. והם אמרו (ערובין כא, ב כב, א) על פסוק (שה"ש ה יא) "שחרות כעורב". אין אתה מוצא דברי תורה אלא במי שמשחיר פניו עליהם כעורב ובמי שמשים עצמו אכזרי על בניו ועל בני ביתו כעורב.

וכתיב (משלי כג יד) אל תמנע מנער מוסר, אתה בשבת תכנו ונפי שו משאול תציל. וכבר כתבו בעלי המוסר, שהנשים שמראין געגור עים לילדים ומונעים אביהם מלהכותם, עליהן הכתוב אומר (איכה ד י) "ידי נשים רחמניות בשלו ילדיהן" שגורם לו שיהא סופו יורש גיהנם. אי לזאת, החכם עיניו בראשו ואמיץ לבו בגבורים לשמר ולי קים דברי תורה ודברי סופרים כדת מה לעשות. ועושה אלה הרי הוא מתלמידיו של אברהם אבינו, שאף על פי שהיה אב הרחמן, כלול במדת החסד, עשה עצמו אכזרים על בנו יחידו שנוגד לו לעת זקנתו, ויקח את המאכלת לשחט את בנו (בראשית כב י) לעשות רצון קונו, וכנגד הריגת בנו או מסירת נפשו הכל יקל בעת משקל ולא ישוב מפני כל. את זה יתן אל לבו למשך ידו מעשות כל רע ולקים כל דבר טוב, וזה כל האדם:

ימי השובבים

"בנערינו ובקנינו גלף בכנינו ובבנותנו בצאננו ובקורנו גלף פי חג ה' לנו"
האדם צריך להקפיד על חינוך ילדיו שיהיו בחברה טובה ולא ילמדו ממעשים לא הגונים

האדם צריך להשתדל בכל כוחו על חינוך הילדים, חינוך הילדים זה אחד הדברים החשובים שיש. אדם שח" לא משקיע בחינוך הילדים זה חורבן גדול לדורי דורות, וכך אנו אומרים בהגדה של פסח "ואת עמלנו אלו הבנים" העמל של האדם איפה שהוא צריך לשים את כל כוחו זה בחינוך הילדים. אם נסתכל בפרשת השבוע נראה דבר של פלא גדול, משה רבנו אומר לפרעה "בנערינו ובקנינו גלף בכנינו ובבנותנו בצאננו ובקורנו גלף פי חג ה' לנו".

צריך להקשות הרי כל מילה שכתובה בתורה היא מדוייקת ביותר ויש בה לימוד גדול, משה רבנו אומר "בנערינו ובקנינו גלף בכנינו ובבנותנו" והסדר בפסוק הוא לא סדר נכון, היה צריך לומר "בבננו בנערנו ובבנותנו" למה משה רבנו מזכיר קודם את הנערים ולידם את הזקנים ורק אח"כ את הבנים והבנות?

אלא אולי אפשר לפרש כך, חז"ל אומרים לנו "ותמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים" (שמות יג, יח) על כל אחד שיצא ממצרים מתו חמישה יהודים, ואלו שמתו היו יהודים שלא הלכו בדרך השם. אם כך היו הרבה נערים יתומים שההורים שלהם מתו כי לא הלכו בדרך השם, והם היו נערים מלשון עושים מעשי נערוות כי היו לא כ"כ מחונכים ולא הולכים בדרך השם. לכן משה אומר לפרעה "בנערינו ובקנינו" הנערים המקולקלים ילכו ליד הזקנים שיחנכו אותם וילמדו אותם איך להתנהג, ישמרו עליהם שלא יהיו לבד, ולא ילכו ליד הבנים והבנות כדי שלא ילמדו מהנערים ויתקלקלו.

לכן צריך לדעת יסוד גדול, האדם צריך להקפיד ולהזהר באיזו חברה הילדים שלו נמצאים, ליד מי הם הולכים. שהילדים שלו לא ילכו ליד ילדים מקולקלים, שלא הולכים בדרך השם, כי כל מה שהילדים שלו רואים זה מה שהם עושים. בנערינו ובקנינו הנערים צריכים ללכת ליד הזקנים שיחנכו אותם ויתנהגו איתם בדרך להחזיר אותם למוטב, אח"כ בכנינו ובבנותנו שלא יתערבבו עם הילדים המקולקלים.

פתיח קדושה תולדות שושלת הזהב של צדיקי
בית עשפחת פינטו מדור ראשון עד דור עשירי
תולדות הגאון הנורא רבי אליעזר דא אבילה וחתנו
רבי שלמה דא אבילה זיע"א

רבים להוציא לאור את חיבורי חמיו הגאון, ולחברם דף לדף ולהכניס לדפוס. הון רב בזבז על כך, עד שעלה בידו להדפיסם בליורנו בסביבות שנת תק"מ ותקס"ו.

רבי שלמה היה מקורב מאוד למלך מרוקו מולאי מוחמד, אשר החשיבו מאוד בגלל חכמתו ופקחותו, אך לא מעט גם בשל עושרו הרב. רבי שלמה מצידו, הרבה לנצל מעמד זה לטובת אחיו, ופעמים רבות הושיעם בעזרת קשריו עם חצר המלוכה. אולם למרות שמלך זה בדרך כלל הטח חסדו ליהודים, ונחשב ל"אוהב ישראל", בכל אופן המלצתם של חכמינו זכרונם לב"ר כה: "אל תתוודע לרשות" (אבות א, י), תקפה גם למלך חסד זה. כדרכו של עולם, קנאת בני ישמעאל גברה, ולאחר תקופת מה, דברי השטנה של כמה משור נאיו שלטשו עין חומדת על ממונו, מצאו אוזן קשבת אצל המלך.

בשל כך התנכלו לו אנשי המס, ובהזדמנות שללו מאתו בתואנות שוא, אניה מלאה סחורה משובח. מאותו זמן הלך ואילך התרחק רבי שלמה מבית המלוכה.

אכן, למרבה הצער, זה היה מאומה לעומת מה שנכון לו. בשנת תק"ן, התחלפו המשמרות בבית המלכה, ובנו של מולאי מוחמד, העריץ מולאי אליאזיד, תפס את רסן השלטון. אליאזיד נטר שנאה ליהודים עוד מימי אביו, וכאשר עלה לשלטון התנפל על שנואי נפשו, חסרי הישע, כחיה צמאת דם. באכזריות נוראה הרס וקעקע מן היסוד קהילות רבות במרוקו, כאריה מוכה רעב עבר עמיר לעיר במדינת מלכותו, והשמיד את קהילות היהודים אחת אחר השניה. כך הגיע גם לארבאט, מקום מגוריו של רבי שלמה, ומלבד מעשי ההרג, שלל גם את רכושם של יהודים רבים, ובכללם גם את רכוש העצום של רבי שלמה, אשר יצא נקי מכל נכסיו.

בבוקרו של יום שבת קדש, ג' אדר א' שנת תקכ"א, נפטר רבי אליעזר לבית עולמו, בהיותו בסך הכל כבן מז' שנה. תלמידיו, בני עדתו, וכלל יהדות מרוקו, קבלו את ידיעה זו בצער רב, וכאב עצום, ובמקומות רבים נשאו רבני המ"קום הספדים לזכרו.

וכפי שקדם לביאתו לעולם הזה סימן מופלא מן השמים, כך ליציאתו לעולם שכולו טוב קדם מעשה נורא.

באחד מימי החורף של שנת תקכ"א יצאו בני הדודים הצדיקים, רבי אליעזר ורבי כליפא בן מלכא לשאוף אויר צח ברחובה של עיר. בעוברם בשוק, פגע בהם מכשף ידוע, ממשפחת מכשפים אילמים, שהיה מוכר היטב לאותם צדיקים. רבי כליפא פנה ברמיזה לאותו מכשף (שהיה גם כן אילם), ובקשו שאם קיצו של רבי אליעזר ידוע לו, שיזאיל לאומרנו לו. הגוי נרעד, ורמו לרבי כליפא: "דע כי בשנה זאת ימות". רבי כליפא התעצב אל ליבו מאוד מאוד, ולא ידע את נפשו מרב צער.

רבי אליעזר הבחין בכך תיכף, ומיד שאל את בן דודו מה ארע. בלשון רפה, סח לו רבי כליפא את דברי נבואתו של המ"כשף. לתמיהתו, החל רבי אליעזר לשמוח מאוד, ואמר לרבי כליפא: "דע לך אחי ורעי! איני עצב

על כך כלל וכלל, כי יודע אני שבוודאי השגתי כבר את שלמותי". אשרי הצדיקים אשר חשים בעומק ליבם את דברי חז"ל: "הקב"ה יודע אימתי עונתן של צדיקים לסל"קן, והוא מסלקן" (שיר השירים רבה ו, ב).

רבי אליעזר לא השאיר בנים אחריו, רק בת אחת מרת דונא, שנישאה לבן אחיו רבי משה זצ"ל, הרי הוא הגאון הצדיק, רבי שלמה דא אבילה, מחכמי ארבאט.

רבי שלמה היה תלמיד חכם מופלג, וכאביו, התברך גם הוא בעשירות מופלגת. במשך ימי חייו השקיע מאמצים

תהילות יאשיהו

למה ה' תעמוד מרחוק (תהילים י, א). מובא במדרש (שוחר טוב תהילים י) אמר רבי יונתן בר' אליעזר שלוש שנים ומחצה וגו' ושכינה עומדת על הר הזיתים ומכרזת "דרשו ה' בהמצאו" (ישעיה נה, ו) ולא היו משגיחים שנאמר "נדרשת ללא שאלו נמצאתי ללא בקשוני" (ישעיה סה, א) וכו'. אמר הקב"ה (הושע ה, טו) "אלך ואשובה אל מקומי", כיוון שנמסרו לעכו"ם שנמשלו לחיות, התחילו צועקים "למה ה' תעמוד מרחוק". אמר להם הקב"ה כשביקשתי, לא ביקשתם, עתה שאתם מבקשים ממני, איני שומע לכם, מידה כנגד מידה ע"כ. יש זמנים מיוחדים שהקב"ה קרוב, והקב"ה מצפה ומחכה שאדם יבקש ממנו, יתקרב, והאדם מזלזל ואינו משגיח. אחרי כן, שאדם בצער וצריך ישועה, ומגיעים ימים טרופים, האדם בוכה ומצטער על מה שהפסיד, ואז יש הסתר פנים גדול ואז בוכה וצועק האדם "למה ה' תעמוד מרחוק".

קדושת העלון ודברי התורה יהיו
לרפואת צו"ר הצרא דעתרא
רבעי חיים שיעזר פינטו שליט"א

**כענהג כבוד האדמו"ר ללמוד
נעם אלימלך
במוצאי השבת קודש**

ויהי בשלח פרעה את העם. נראה לפרש דהנה "פרעה" נקרא היצר הרע שהוא אותיות "הערף", שמקשה ערפו של אדם. והנה לפעמים יתעורר אדם בתשובה ומתחרט על מה שעשה ומודה ועוזב את חטאיו. וזהו "בשלח פרעה" פירוש ששלחו מחטאיו, "את העם" רמז לפשוטי עם, "ולא נחם אלקים" פירוש אעפ"כ אין הנחה לפניו ית"ש ואין נחמה לפניו על עוובו את חטאיו, מחמת שאוחז את החבל בשני ראשיו, שאע"פ שאוחז במדות טובות אינם בש" לימות, וזהו "דרך ארץ פלשתים" רמז שמצינו שהפ" לשתיים היו בדרך ארץ קצת יותר משאר אומות, שהיו מקרבים את יצחק כמ"ש אבימלך "הנה ארצי לפניך" כו', ואעפ"כ נאמר "ויקנאו אותו פלשתים" שלא היו טובתם בשלימות, כמו כן זה העווב את חטאיו ואינו עוזבם לגמרי, "כי קרוב הוא" פירוש כי האדם הזה הוא קרוב לחזור לסורו, "כי אמר אלקים פן ינחם העם בראותם מלחמה" ר"ל כאשר יקום עליהם מלחמת היצה"ר, "ושבו מצרימה" פירוש ישובו אל ה"מיצר ים", דהיינו לסודם הראשון לגמרי.

"ויסב אלקים [את העם] דרך המדבר ים סוף" פירוש השי"ת ברוב רחמיו הוא פועל סיבות להסב את העם לדרך הטוב "דרך המדבר" ע"י התבודדות כמד" בר, "ים סוף" פירוש וגם ע"י התורה שנקרא "ים", "וחמושים עלו בני ישראל מארץ מצרים" פירוש אבל הצדיקים הגמורים המכונים בשם "ישראל" עולים ממצרים בכלי זיין מזויינים שלא ישלוט בהם היצה"ר, "ויקח משה את עצמות יוסף" רמז על הצדיק הגדול הנקרא בשם "משה" הוא לקח לעצמו המידה של "יוסף", דהיינו שמחזיק עצמו בחיזוק ועצמות בעבור דת הבורא יתברך, "עצמות" לשון חיזוק. וק"ל.

תורת הדי"ף
מתורתו ונהגותיו של כבוד האדמו"ר
רבנו יאשיהו יוסף פינטו שליט"א
העלון הסוחף אשר מופץ בניו יורק, לוס אנג'לס, מאמי, מקסיקו, מונקו וישראל בכל הערים וגדולות והמושבים
מכניסים את כבוד האדמו"ר לשולחן השבת שלכם
רוצים לקחת חלק בהפצה הענקית
רוצים להקדיש עלונים לע"ג ולרפואות
חייגו עכשיו: 050-892-5552

**דברי עחשבה וענקות עפי כבוד האדמו"ר
רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א
אצרות טהורות**

מצאנו שכח ההרס של לשון הרע הוא גדול מאוד, ובעזרתו הרסו דתן ואבי"ר את הדבר החשוב ביותר שיש לעם ישראל את אמונת החכמים. שהרי כל דרך קבלת ומסירת התורה היא ע"י החכמים, ומכח האמונה שכל דבריהם אמת. ואם מהרהרים על דברי הרב א"כ בעצם מהרהרים על דברי הקב"ה, ולכן אמרו חז"ל (סנהדרין קי). שכל המהרהר אחרי רבו כאילו מהרהר אחרי השכינה. ואין לך שלימות בעם ישראל אלא כאשר הם שומעים והולכים אחרי רבותיהם ומנהיגיהם. ואת כל המעלה הזו שהייתה לעם ישראל, את כל היופי וההדר שיש כאשר העם הולך אחרי המנהיג, אחר האיש שעל העדה שהוא עיני העדה שמורה ומתווה את הדרך, את הענין המיוחד וההכרחי הזה הרסו דתן ואבירם בעזרת לשונם, וע"י לשון הרע שדיברו על משה רבנו, הגיעו למצב של מחלוקת והרס בעם ישראל.

צריכים אנו להתחזק בשמירת הלשון, ומתפללים אנו בכל יום "אלוקי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה", וזו תפילה קדומה שהקדמונים היו מתפללים אותה כמובא בגמרא (ברכות יז). ואדם חייב לשים על ליבו ולנצור נפשו מחטא ועוון חמור זה. ואמרו חז"ל (ערכין טו): שלשון הרע חמור יותר מג' עבירות החמורות, עבודה זרה גילוי עריות ושפיכות דמים. וצריכים הרבה תפילות ועצות כדי להינצל מחטא הלשון. ואמר החכם מכל אדם "מוות וחיים ביד הלשון" (משלי יח, כא) וע"י דיבור קטן אחד של האדם יכול לגרום מיתה לזולתו, ובזכות שמירת הלשון נזכה לגאולה. וכשם שעם ישראל לא נגאלו ממצרים עד שתקנו את לשונם, כך נתאמץ ונתגבר לתקן ולנצור לשוננו, ועל ידי כך נזכה לגאולה השלימה במהרה בימינו.

**קדושת העלון ודברי התורה יהיו
לרפואת: אליהו רחמים בן אילנה**

קדושת העלון
ודברי התורה יהיו
לזיוג עידן בן סופיה
והצלחת,
אופק בן רונן
בת חן בת אסנת
זיוג הגון

לע"נ
מזל בת תמו
אביכור ז"ל

קדושת העלון ודברי התורה יהיו לרפואת:

אליהו בן אסתר	ניסים בן איזה	ולהצלחת
איזה בת אסתר	לעילוי נשמת	ניסים יעקב בן צביה
מרים בת אנרייט	אלברט אברהם	דניאל בן איזה ומשפחתו
מרים בת סימי	בן נינה ז"ל	מנחם בן חנה ומשפחתו
אהרון בן חנה		

לזיכרון עולם בהיכל ה' קדושת העלון ודברי התורה יהיו לע"נ

ריטה רבקה בת תמר ז"ל	רבקה בת שמחה ז"ל	בן ציון בן שלום ושמחה ז"ל	ליאון יהודה בן סול בן וואליד ז"ל	רוחמה בת חנה ז"ל
בן ציון בן שלום ורות ז"ל	אליהו בן חנה ז"ל	שמחה בת שלום ורות ז"ל	רבי לעזיז ויצמן ז"ל	סימונה בת וואליד ז"ל
שמחה בת שלום ורות ז"ל	דוד לוי בן שרה ז"ל	שלום בוקר בן ברכה ברכוסה ז"ל	אמיר ויצמן בן מסעודה ז"ל	מרים בנימין ז"ל
פרוספר בן תמו ז"ל	בן וענונו בן שרית ז"ל	אהרון בן חנה ז"ל	רמי רחמים בן אלים ז"ל	אליס בת לאה ז"ל
יקוט בת עלו ז"ל	שלום בן ברכה ברכוסה ז"ל	צמח בן תמו ז"ל	פיליפ בן פרננדו ז"ל	פרננדו מסעודה בת לאה ז"ל
מאיר בן עלו ז"ל	מוריס סלימאן בן מרים ז"ל	אסי שאול בן עליזה ז"ל	רבי חיים בר מימה ז"ל	טלי עטר בת מסעודה ז"ל
שרה בת פאני ז"ל	שמואל בן אהרון וציפורה ז"ל	תמר בת שמחה ז"ל	מוריס סלימאן בן מרים ז"ל	ברכה ברכוסה בת מרים